

č. 2618.

Stavovské označení inženýr. — Školství: S výjimkou posledního odstavce § 3 vl. nař. z 10. listopadu 1921 č. 411 Sb., jsou odborné a školám těmto odborně rovnocenné ve smyslu § 5 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. uvedeny v tomto paragrafu taxativně. — Vyšší škola lesnická v Bělé pod Bezdězem ke školám těm nepatří.

(Nález ze dne 7. září 1923 č. 15.123).

Věc: Adolf Sch. v M. proti ministerstvu veřejných prací o povolení stavovského označení »inženýr«.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. veř. prací žádosti st-lově, aby mu bylo podle § 5 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. dovoleno užívatí stavovského názvu »inženýr«, z důvodu, že jeho předběžné odborné vzdělání školní není takové, jaké žádá jmenované nařízení.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Žal. úřad, zamítaje žádost st-lovu o přiznání stavovského názvu »inženýr«, vycházel z náhledu, že lesní škola v Bělé nepatří mezi učiliště, jichž absolventům cís. nař. č. 130 ex 1917 poskytuje nárok na přiznání stavovského označení »inženýr«.

V tom právě spatřuje stížnost nezákonnost, avšak neprávem.

V 8 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. byl ministr veř. prací zmocněn, aby v mezích ustanovení tohoto cís. nař. vydal ve shodě s ostatními zúčastněnými ministry další potřebná opatření. V tom jest zahrnuto také zmocnění určití speciálně odborné školy, které v § 5 cís. nař. toliko dle druhu jsou uvedeny; a určití také ústavy těmto školám na roveň postavené. To se stalo v § 3 prov. nař. z 10. listopadu 1921 č. 411 Sb.; vypočtení škol a ústavů tam obsažené jest pokládati za taxativní, neboť jen ohledně cizozemských škol vyhradil posl. odstavec § 3 úřadu právo, aby podle posudku příslušného ministerstva rozhodl, zdali i jiná, nežli v § 3 vypočtená učiliště jest pokládati za rovnocenná se školami odbornými tam uvedenými.

Tomu nijak neodporuje, jak se domnívá stížnost, bod 3 b) § 2 prov. nař. který, jednaje o instruování žádostí za přiznání titulu inženýra, mluví jen genericky o školách určitých odborů a o školách jim rovnocenných, když toto druhové označení škod hned v následujícím §u doplněno jest speciálním jich výpočtem.

V daném případě jde o odborné studium lesnické; stopují-li se v zákonných předpisech ustanovení, jež se odnášejí ke školám tohoto druhu, shledá se, že § 2 odst. 1 lit. c) uvádí v tomto oboru vysokou školu zemědělskou pro zemědělské a lesnické studium. Dále v odst. 2 téhož § se uznává rovnocennou lesnická akademie v Mariabrunnu. Absolventům těchto škol přísluší za podmínek v cís. nař. uvedených název inženýra již ze zákona samého. Dle § 3 prov. nař. pak za školy rovnocenné se školami v § 5 cís. nař. uvedenými prohlášeny jsou ze škol zemědělských pouze hospodářské akademie v Táboře, Libverdě a Košicích.

Lesnická škola v Bělé není uvedena ani v cís. nař., ani v nařízení prováděcím. Spatřuje-li stížnost vadu řízení v tom, že žal. úřad nevyšetřoval, zdali lesnická škola v Bělé pod. B., která není školou cizozemskou, může býti pokládána za rovnocennou se školami v § 5 cís. nař. uvedenými, jeví se výtky ta bezdůvodnou vzhledem k tomu, co bylo svrchu uvedeno o § 3 prov. nař.

Není tedy proti zákonu, vyslovilo-li nař. rozhodnutí, že předběžné vzdělání st-lovo získané na lesnické škole v Bělé není takové, jaké žádá cís. nař. č. 130 ex 1917.

Protože pak pro povolení užívati označení »inženýr« zákon žádá určité předběžné vzdělání a praktickou činnost předepsané kvalifikace kumulativně, stačí již nedostatek jedné z těchto podmínek k odepření žádaného povolení. Stížnost projevila ještě ke konci mínění, že žádost st-lova, byvši podána před vyhlášením prováděcích předpisů, neměla býti podle nich posuzována. Proti tomu stačí uvést, že výrok úřadu, jímž se propůjčuje právo na označení stavovské, jest povahy konstitutivní a akt takový řídit se musí zákonem, který tu jest a působí v době vydání jeho, byť i příslušná žádost za platnosti jiného zákona byla podána.

Tím jest vyloženo, že tu není ani stížností vytýkané nezákonnosti, ani vadnosti řízení, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2619.

Stavovské označení inženýr. — Školství: * Složení státní zkoušky podle min nař. ze 4. září 1897 č. 224 ř. z. není předpokladem průkazu o ukončení studia, jak je na mysli má § 5 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z.

(Nález ze dne 7. září 1923 č. 15.124).

V ě c: Ludvík K. v Brně (adv. Dr. Rud. Böhm z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o stavovské označení »inženýr«.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno žádosti st-le, aby mu bylo podle § 5 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. dovoleno užívati stavovského názvu inženýr, z důvodu, že ukončil své odborné vzdělání až po 1. květnu 1910 t. j. v době, kdy jmenované nařízení bylo již v účinnosti.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že žal. úřad vycházel patrně z předpokladu, že k dokončení studií ve smyslu § 5 cís. nař. ze 14. března 1917 č. 130 ř. z. zapotřebí jest též složení státní zkoušky.

Tomu jest skutečně tak, jak ze spisů správních, zejména z návrhu referentova vychází. Tam totiž pokládá se za den ukončení studií 14. listopad 1919 jakožto den vydání vysvědčení o státní zkoušce pro vyměřovací geometry.